

НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНИ

За сучасних умов формування ринкової економіки все більшого значення в Україні набуває страхування як соціально-економічна система, що виконує приватні та суспільно значимі функції, при цьому забезпечуючи необхідну стабільність в державі.

Потреба розвитку страхування тісно пов'язана із забезпеченням економічної рівноваги в країні, оскільки завдяки механізму страхового захисту для всіх ринкових суб'єктів створюються рівні права, можливості отримати вигоду, з'являється бажання ризикувати, забезпечуються стимули до зростання продуктивності праці, технічного оновлення виробничих потужностей, інвестування коштів у розвиток бізнесу.

На національному рівні роль страхування проявляється у стимулюванні виробничої і ділової активності суб'єктів господарювання. При виникненні у економічних суб'єктів несприятливих обставин природного, техногенного, чи фінансового характеру втрати покриваються за допомогою страхування, і здійснюється відновлення раніше досягнутого рівня діяльності та фінансових результатів. Страхування локалізує первинні збитки при настанні страхової події, тим самим забезпечується безперервність відтворювального процесу. Страхування виступає з одного боку засобом захисту виробництва, підприємництва, майна, добробуту людей, а з іншого боку – як вид діяльності, що приносить прибуток.

З розвитком ринкових відносин страхування в Україні набуває роль інституціонального інвестора. Засоби страхового фонду активно повинні інвестуватися в інвестиційні проекти та інструменти національного, галузевого, територіального масштабу. Економічним результатом інвестиційної діяльності страхових організацій стає стимулювання загальнонаціональної інвестиційної активності, створюються нові робочі місця, збільшується попит на товари і послуги, збільшується валовий внутрішній продукт. Тим самим страхування закріплює своє стратегічне значення як джерело інвестиційних ресурсів і демонструє зростаючий фінансовий потенціал. Відповідно, організаційно-фінансова стійкість страхового сектора в національній економіці гарантує страховий захист і своєчасне відшкодування збитків, що сприяє безперебійності діяльності підприємств, відновлення для громадян особистого майна, доходів, здоров'я і життєвого рівня [1].

Страхування, як один із методів створення страхового фонду, виступає важливим економічним інститутом, спроможним компенсувати та зменшити втрати від подій, виникнення яких носить випадковий характер; звільняє бюджет від витрат на відшкодування збитків при настанні страхових випадків. Тому, створення ефективної системи захисту майнових прав та інтересів окремих громадян, підприємств, підтримання соціальної стабільності у суспільстві й економічної безпеки держави

неможливе без функціонування потужного ринку страхових послуг.

На нашу думку розвиток ринку страхування в Україні стримується через низькі реальні доходи населення, укорінену недовіру українців до всіх фінансових посередників – особливо страхових компаній, недостатню розвиненість інформаційної мережі, підготовки кадрів та фінансової системи загалом.

Низький рівень капіталізації страховиків, не дає змоги забезпечити відповідальність за великі застраховані ризики, що призводить до перестраховування їх частини за кордоном та до необґрунтованого витoku грошових коштів з України.

Послуги страхового брокерства в Україні також добре не розвинуті. З причин недостатньої кількості професійних брокерів, велика кількість потенційних клієнтів не обслуговується, в той час як страхувальники втрачають додатковий дохід [2].

Система страхування також має проблеми звичайні для всього українського бізнесу, зокрема, нерозвинутість експертизи, відсутність стратегій обслуговування, хитка економіка, коливання валютного курсу, бюрократія, що поширена всюди, і корупція.

Відповідно, більш повне використання потенціалу страхування як інструменту фінансової стабілізації економіки в Україні можливе через здійснення заходів, а саме: гармонізація національного страхового законодавства у відповідність до стандартів Європейського Союзу; визначення й удосконалення вимог до порядку створення та діяльності страхових організацій; упорядкування сукупності видів страхування; впровадження спеціальних державних інвестиційних програм; розвиток інфраструктури страхового ринку, удосконалення його кадрового та інформаційного забезпечення; підвищення фінансової надійності страхових компаній на основі збільшення їх капіталізації.

Таким чином страхування являє собою об'єктивно необхідну частину економічних відносин у системі суспільного відтворення будь-якої соціально-економічної сфери та у зв'язку зі зміною соціально-економічного устрою України та введенням ринкових механізмів, захист від усього різноманіття ризиків стає нагальною необхідністю.

Список використаних джерел:

1. Мухіна О. В. Страховий ринок України: стан та проблеми розвитку / О. В. Мухіна // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 3. – С. 50–52.
2. Попрозман О. І. Стан страхового ринку України в умовах кризи // Формування ринкових відносин в Україні. – 2010. – № 6(109). – С. 140–142.
3. Офіційний сайт Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dfp.gov.ua>.